

Efter terrorangrebene i Nice, Würzburg og München er samarbejde med Rusland endnu mere presserende nødvendigt – uacceptabelt at benytte anledningen til at indføre politistat. Af Helga Zepp-LaRouche

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellemøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpning af deres religion, islam.

*23. juli 2016 – Helga Zepp-LaRouche, forkvinde for det tyske parti **Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet** (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, BüSo) og stifter af Schiller Instituttet, skrev en artikel om den strategiske krise og hvad det vil kræve at løse den. Det følgende er en*

oversættelse af afsnittet om terrorisme, i kølvandet på den dødbringende skudepisode i München den 22. juli.

*Hele Helgas tyske artikel kan læses på BÜSOS webside:
<http://www.bueso.de/node/8688>.*

Tyskland blev kastet ud i en choktilstand efter massakren i et indkøbscenter i München, med en 18-årig tysk-iraner som gerningsmand, og som fandt sted kun få dage efter, at en 17-årig afghansk flygtning med en økse angreb og sårede passagerer på et tog i byen Würzburg. Alt imens gerningsmændenes baggrund og motiver stadig er ved at blive undersøgt, så understregede Helga Zepp-LaRouche i en artikel den 23. juli, at terrorisme, uanset i hvilken form, er blevet en hovedtrussel for hele menneskeheden.

CSU-parlamentsmedlem Hans-Peter Uhl har ret, skrev hun, i at kræve forbedrede forebyggende forholdsregler og øget samarbejdet mellem relevante myndigheder, både nationalt og i udlandet, for at bekæmpe terrorisme. Men, i betragtning af den radikale islams udvikling og måde at operere på, så indebærer dette selvfølgelig samarbejde med Rusland, »det offer, der har den største ekspertise i de tjetjenske netværk og disses forbindelse til Sektor Højre i Ukraine og til ISIS, og som beviseligt, gennem sine militære interventioner i Syrien, er det eneste land, der har haft held til at trække ISIS' magt tilbage.«

Det er derfor bydende nødvendigt og på høje tid at tage imod det tilbud, som den russiske præsident Vladimir Putin kom med under FN's Generalforsamling i 2015, og i hvilket tilbud han satte fokus på de fatale konsekvenser af Vestens politik med at uddanne angivelige »moderate« oprørere til at bekæmpe sekulære regeringer i Mellemøsten, som dernæst i stimer hoppede af til ISIS. Helga Zepp-LaRouche fortsætter dernæst med at citere fra Putins tale, hvor han opfordrer til samarbejde mellem alle lande for at bekæmpe dette onde og nævner anti-Hitler-koalitionen under Anden Verdenskrig og

understreger behovet for, at muslimske lande spiller en nøglerolle i en sådan koalition, i betragtning af disse ekstremisters korrumpning af deres religion, islam.

»Siden Chilcot-undersøgelsesrapporten i Storbritannien satte fokus på, hvordan Tony Blair havde iscenesat aggressionskrigen i Irak på baggrund af overlagte løgne«, bemærker Zepp-LaRouche, »og efter afsløringen af de 28 sider af den officielle Kongresundersøgelsesrapport om angrebene 11. september [2001] ikke efterlod nogen tvivl om Saudi-Arabiens rolle i finansieringen af terrorisme, vil en politik med 'mere af det samme' være det samme som at være medskyldig i alle nye terrorangreb.

»De tyske myndigheder kan ikke længere skjule sig bag de sædvanlige sociologiske sofismer. Troværdigheden hos hr. Uhl og indenrigsminister Thomas de Mazière, hos medlemmerne af Forbundsdagens komité for interne anliggender og selvfølgelig, hos kansler Angela Merkel, vil afhænge af, om de indleder en officiel undersøgelse for så hurtigt som muligt at kaste lys over disse to dokumenters – Chilcot-rapportens og de 28 sider – implikationer og drage konsekvenserne af dem.

»Det er under alle omstændigheder uacceptabelt at bruge angrebene i Würzburg og München som en anledning til at opbygge en politistat sådan, som Erdogan er i færd med, og at samarbejde med netop de lande, hvis rolle er blevet belyst i Chilcot-rapporten og de 28 sider.«

Kriserne i Mellemøsten og Nordafrika resultat af Vestens 'Elefant i en porcelænsbutik'- handlinger, siger russiske udenrigsminister Lavrov

22. juli 2016 – I et gennemførende angreb på vestens igangværende politik i Mellemøsten og Nordafrika, der har resulteret i endeløse krige, ødelæggelse af institutioner og tab af hundreder tusinder af liv, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov: »Det, der foregår i Mellemøsten og Nordafrika, er et direkte resultat af en meget inkompetent og uprofessionel holdning til situationen.« Som TASS i dag rapporterer, sagde Lavrov: »I deres ønske om at bevare deres dominans, handlede vore vestlige partnere som en elefant i en porcelænsbutik. I Irak blev den voldelige afsættelse af regeringen annonceret under falske påskud. Partnere siger, 'lad os løse problemet med Libyen, Syrien og Irak, arrangere valg og udradere terror'. De siger, 'Først må vi fjerne Assad [den syriske præsident Bashar Assad], og så tager vi kampen op mod terror bagefter.'«

Idet han bragte katastrofen i Libyen på banen, påpegede Lavrov, at »der var en autoritær leder der [i Libyen], der også var ilde lidt, men der var ingen terrorister overhovedet under hans regime«. Lavrov fortsatte: »Og da han blev fjernet, blev Libyen forvandlet til et udklækningssted for terrorisme, og det i et land, gennem hvilket militante kæmpere og våben passerer mod syd [Afrika], mens de selvsamme migranter, der er et problem for Europa, rejser mod nord.«

Med et udfald mod amerikanere, der siger, »hvis det ikke er gået i stykker, så lad være med at fikse det«, bemærkede Lavrov, at Vesten gjorde det modsatte. »Irak var ikke knækket, Libyen var ikke knækket og Syrien var ikke knækket. De begyndte at fikse det og fik det, der nu foregår der«, sagde Lavrov iflg. TASS.

POLITISK ORIENTERING den 21. juli 2016:

**Kupforsøget efter
rapprochement mellem Tyrkiet
og Rusland//
og den tjetjenske vinkel
Se også 2. del**

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

Lyndon LaRouche om kuppet i Tyrkiet:

Se til den tjetjenske vinkel, og man vil finde briterne

20. juli 2016 – I en kommentar til det nylige tyrkiske kup sagde den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche, at ideen om, at den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan skulle have iscenesat et falsk kup for at retfærdiggøre en udrensning af oppositionen imod ham, er vanvittig. I stedet sagde LaRouche, at man skulle se på den tjetjenske vinkel, hvor de afgørende britiske forbindelser skal findes. En gennemgang af de nylige begivenheder peger præcist i denne retning. LaRouche nævnte sit eget, direkte samarbejde med den russiske præsident Vladimir Putin om bekæmpelse af de tjetjenske terrorister.

Den 27. juni sendte præsident Erdogan et brev til præsident Putin, hvor han undskyldte for Tyrkiets nedskydning af et russisk kampfly den 24. november 2015, hvor det blev påstået, at kampflyet krænkede tyrkisk luftrum. Dengang meddeltes det også, at Putin og Erdogan kunne mødes i den nærmeste fremtid, i august eller september. Inden for 24 timer, den 28. juni, blev Istanbuls Atatürk-lufthavn mål for et tredobbelt selvmordsbombeangreb, der dræbte flere end 40 mennesker og sårede flere end 200; bombemændene var tjetjenere, der hørte til Islamisk Stat (ISIS/ISIL), og de havde opereret i Syrien fra baser internt i Tyrkiet. Dette var første gang, at en tjetjensk ISIL-terrorcelle havde udført et selvmordsbombeangreb i Tyrkiet. I betragtning af timingen havde bombeangrebet tydeligvis forbindelser til den tyrkiske regerings plan om at normalisere relationerne til Rusland. Og siden dette bombeangreb er denne proces fortsat: Tyrkiet, der arresterer lejesoldaten fra de Tyrkiske Grå Ulve, der skød og dræbte en af piloterne fra det russiske kampfly, der var

sprunget med faldskærm til sikkerheden på syrisk jord. Og nu, efter kupforsøget, har den tyrkiske regering arresteret de tyrkiske kamppiloter, der nedskød det russiske kampfly, og fremført deres involvering i kupet.

I en diskussion over telefon mellem Erdogan og Putin blev det ligeledes besluttet, at de to ledere skulle mødes i august. Det skal understreges, at det tyrkiske militære efterretningsvæsens rolle, samt også de organisationers rolle, der har tilknytning til tyrkiske efterretningskredse, længe har haft forbindelser til russiske og tjetjenske terrorister – siden 1990'erne, hvor de tjetjenske krige imod Rusland blev forsynet og støttet fra tyrkiske og saudiske baser. Der er nu 1.500 tjetjenske flygtninge i Tyrkiet, hvoraf de fleste findes i en flygtningelejr uden for Istanbul og har udgjort en rekrutteringspulje til ISIL-kæmpere i Syrien.

Det er ligeledes en udbredt opfattelse, at den tyrkiske militære efterretningstjeneste har støttet tjetjenske jihadi-grupper, der opererer i Syrien. Der findes en enorm mængde af åbent kildemateriale herom, som vi ikke behøver gennemgå her; ikke desto mindre rapporteres det, at tjetjenere, der har været loyale over for Aslan Maskhadov, er den gruppe, som tyrkiske efterretningskredse foretrækker. Maskhadov var anfører for tjetjenerne i den første tjetjensk-russiske krig og blev dernæst præsident for den halvautonome Tjetjenske Republik efter en fredsaftale med den russiske regering. Dette brød hurtigt sammen og førte til endnu en krig, i hvilken Maskhadov også deltog. Han døde i 2005.

Som *EIR* har rapporteret det, så besøgte Maskhadov London i 1998, mens han var præsident for den kortlivede republik. Hans vært var den daværende finansminister fra det Konservative Parti, Lord McAlpine; han dinede sammen med tidligere premierminister Baronesse Thatcher, og han talte for det Kongelige Institut for Internationale Anliggender/Chatham House. Han dinede også med rektoren for Oriel College, Oxford, og han besøgte det Imperiale Krigsmuseum, med

feldmarskal Lord Bramall som vært. Hans besøg blev arrangeret af Timothy Bell, også kendt som Lord Bell, der var rådgiver til Thatcher. Det siges, at Bell hyrede soldater, der ikke havde tjeneste, til at fungere som æresgarde, som om Maskhadov repræsenterede en suveræn stat.

**RADIO SCHILLER den 18. juli
2016:**

**Deutsche Bank handlingsplan//
Offentliggørelsen af de 28-
sider om Saudi-arabiens rolle
bag terror//**

Terror i Nice//

Kupforsøget i Tyrkiet

Med formand Tom Gillesberg

Russisk militæranalytiker siger, angreb i Nice viser behovet for Putins forslag til internationalt samarbejde

16. juli 2016 – Victor Baranets, en pensioneret oberst og kendt russisk militæranalytiker, fremfører i en spalte i *Komsomolskaya Pravda* (tilgængeligt på engelsk af 'Russia Insider'), at angrebet med lastbil i Nice, Frankrig, viser, at alle må respondere positivt til Moskvas opfordring til en fælles indsats imod terrorisme. Problemet er, at Vesten, gennem NATO, i stedet er besat af tanken om en »trussel« fra Rusland og er i færd med at opbygge sine militære styrker, der intet som helst har at gøre med at stoppe terrorismen. »Jeg mener, at, i dag mere end nogen sinde, må alle lande respondere positivt til Moskvas opfordring til at skabe fælles globale specialtjenester, der kan infiltrere alle terrororganisationer«, skriver Baranets. »Tjenestens specialagenter skal infiltrere selv de mindste grupper, der endnu planlægger et terrorangreb.« I dag banker terrorismen på Frankrigs dør. I morgen er det måske Italien, Spanien eller Portugal. »Verden konfronteres med en verdensomspændende terrorudfordring, og vi må give samme verden et velkoordineret svar. Selvfølgelig er det lovens håndhævelsestjenester, og her først og fremmest specialtjenester, der først skal tale. Jeg mener, at vi må tredoble og afbryde spionringe«, konkluderer Baranets. »Først da vil vi blive i stand til at gå op imod ondskaben.«

Ruslands udenrigsminister Lavrov og USA's udenrigsminister Kerry enes om køreplan for samarbejde i Syrien

16. juli 2016 – Den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov lukkede sig inde til møder fra morgenen den 15. juli og til langt ud på aftenen, kun afbrudt én gang kl. 18 for i fællesskab at tage til den franske ambassade i Moskva for at underskrive kondolencebogen til ære for ofrene i lastbilsangrebet i Nice, Frankrig. Da de omsider dukkede frem til en fælles pressekonference, skete det for at rapportere, at de var blevet enige om en ramme for amerikansk-russisk samarbejde imod terrorisme i Syrien.

»I modsætning til tidligere møder, hvor vi plejede at opremse problemer i vore relationer, så enedes vi denne gang om at udarbejde en køreplan for muligvis små, men praktiske skridt, der tilsigter at rette op på en temmelig usund situation i vores bilaterale samarbejde«, sagde Lavrov. »Vi har bekræftet

målet om at eliminere trusler, som udgøres af Islamisk Stat, Nusra Front og andre terrorgrupper, og at standse tilstrømningen af støtte til terrorisme fra udlandet «, tilføjede han.

Kerry sagde, at disse skridt, »hvis de blev gennemført i tillid, kan behandle to alvorlige problemer, som jeg netop har beskrevet, omkring afbrydelsen [krænkelser af våbenhvile fra både regeringen og al-Nusra]. Det er muligt at være med til at genoprette stilstanden af fjendtligheder, betydeligt reducere volden og hjælpe med at skabe rum for en ægte og troværdig politisk overgang.« Ingen af dem ville beskrive, hvad det er for skridt, de er enedes om, men Kerry understregede, at de ikke er baseret på tillid. »De udstikker specifikt definerede forpligtelser, som alle parter i konflikten må påtage sig, med den hensigt totalt at stoppe den tilfældige bombing af Assad-regimet og at optrappe vores indsats imod al-Nusra.«

Lavrov istemte og tilføjede, at FN's Sikkerhedsråd og den Internationale Gruppe til Støtte for Syrien enstemmigt har identificeret ISIS og al-Nusra som terroristgrupper. »De har tidligere historiske eksempler på, at visse regeringer forsøgte at kurre behageligt til terrorister, bejlede til terrorister og brugte dem til deres egne formål, med den hensigt at vælte regeringer i andre lande«, og at denne indsats aldrig har fået gode resultater, som det ses i Afghanistan i 1980'erne, der førte til angrebene 11. september 2001 i USA, og i Libyen 11. september, 2011.

Foto: Udenrigsministrene Lavrov og Kerry lægger blomster ved den franske ambassade i Moskva, for at ære ofrene for terrorangrebet i Nice.

Brug 'de 28 sider' og undgå Frankrigs skæbne

16. juli 2016 (Leder) – Det er en stor ironi, at Frankrig er blevet ramt af et tragisk stik af sin tætte accept af Saudi-Arabien – og hermed også al-Qaeda i Syrien – lige så vel som, at Obamaregeringen er blevet tvunget til at frigive beviser, der har været hemmeligholdt i 15 år, på Saudi-Arabiens rolle i »al-Qaeda«-terrorangrebene i USA, den 11. september, 2001.

Den franske præsidentkandidat og leder af Solidarité et Progrès, Jacques Cheminade, understreger dette forhold i sin stærke erklæring (se: **»Stop kilden til terrorisme«**), om katastrofen i Nice. Frankrigs regering har heppet på al-Nusra Front (al-Qaeda i Syrien) imod den syriske præsident Assad. Den gav førsteprioritet til relationer med Saudi-Arabien, om hvem regeringen vidste, at de leverede våben, der skulle til al-Nusra og denne organisations aflægger i Syrien – lige indtil al-Nusras meget store og berygtede rekrutteringscelle i Nice udløste et dødbringende stød hjemme.

Samme tragedie fandt sted, med Bushregeringens oprindelige undertrykkelse af 'de 28 sider', der omsider blev frigivet i fredags, og som viser årelang saudisk assistance til al-Qaeda samtidig med, at angrebene 11. september blev planlagt og forberedt. Hvis dette hemmeligholdte afsnit var blevet frigivet sammen med resten af Kongressens 11. september-rapport fra 2002, kunne USA ikke være blevet inddraget i krig med Irak, »for at hævne 11. september«.

Nu er 'de 28 sider' omsider blevet tvunget frem af pres fra offentligheden, og deres offentliggørelse får ekstraordinær bred og fremtrædende mediedækning i hele verden. Dette giver os en enorm åbning for at ændre hele den transatlantiske politik for bekæmpelse af terrorisme og til forhindring af krig, som Cheminade understreger – og ligeledes til at skaffe

retfærdighed for ofrene for jihadisme.

Obamaregeringens Hvide Hus hævdede, mens de 28 sider blev frigivet – og fortsat med henved 150 redigeringer (overstreget af censuren) – at de ikke indeholdt »noget nyt«. Men i realiteten er helhedsbilledet i dette kapitel nyt; et langt mere fyldestgørende efterretningsbillede af en langt mere mangesidet saudisk operation for at assistere al-Qaeda, med det formål at undgå amerikanske operationer imod det.

New York Times, der anstrengte sig for at være enig med Obama, kunne ikke: »Men dokumentet, der blev frigivet fredag, er skånselsløst i sin kritik af den saudiske indsats for at underminere de amerikanske forsøg på at afmontere al-Qaeda i årene op til angrebene 11. september. Det fremstiller ydermere FBI som generelt set befindende sig i mørke mht. saudiske regeringsfolks manøvreringer internt i USA i denne periode.« Dette henviser til de sidste seks sider i kapitlet, som hidtil har været totalt ukendte for offentligheden. Overskriften i *The Times* var »Et overblik over saudisk indsats for at forpurre USA's aktion mod al-Qaeda«.

Intet nyt? Storbritanniens *Guardian* fremfører: »De såkaldte 28 sider indikerer et langt større netværk af forbindelser mellem al-Qaeda og den saudiske kongefamilie, end det hidtil har været kendt.«

En gennemgribende og helt ny undersøgelse kan nu være med til, at den amerikanske offentlighed kan se et nyt paradigme, et paradigme, gennem hvilket USA og hele Europa, inklusive Frankrig, kan komme ud af de seneste 15 års regimeskift- og terrorhelvede.

Dette betyder, at vi skal have en undersøgelse, der går et godt stykke tilbage til den nu afslørede 11. september-fremmede, Prins Bandar's berømte »Al Yamama-aftale ('olie-forvåben') med Storbritannien, der leverede de hemmelige offshore-konti til så mange destabiliserings- og

terroraktioner.

Det er, hvad vi nu har krævet. Det samme har familierne til ofrene for 11. september, der i går voldsomt angreb Obama for at forsøge at lukke døren i ansigtet på sandheden netop, som den er begyndt at åbne sig.

Vi henviser til nedenstående udstrakte dækning af 'de 28 sider' fra både vores danske hjemmeside og ligeledes fra LaRouche-bevægelsens ditto.

Vi anbefaler især LPAC's 56 min. lange featurefilm fra 2011, »Ten Years Later«. <https://www.youtube.com/watch?v=quYYA1wtUwc>

USA: Kongressen har nu frigivet 'de 28 sider': LaRouchePAC kræver en ny undersøgelse af terrorangrebene 11. september 2001

15. juli 2016 (Leder) – Under enormt pres fra familierne til ofrene fra 11. september, fra et par modige medlemmer af Kongressen og fra LaRouchePAC, der har været forkæmper i forreste linje for denne historie siden 2009, har Efterretningskomiteerne fra Repræsentanternes Hus og Senatet endelig offentliggjort en redigeret version af de hemmeligstemplede 28 sider af den oprindelige Fælles Kongresundersøgelse (2002), der detaljerer den saudiske involvering i terrorangrebene den 11. september, 2001. Disse sider, der i 15 år er blevet holdt skjult for det amerikanske folk, må nu blive begyndelsen af en *de novo* undersøgelse, fra toppen og ned, af angrebene 11. september og den efterfølgende mørklægning. Lad denne sejr blive begyndelsen til et nyt paradigme for sandhed og ansvarlighed i USA. For evigt fremad!

**Bliv medlem af Schiller Institut
i dag!**

**Der er så meget, der skal gøres ...
Din verden har det rigtig skidt –**

Vi har løsningerne!

Læs vores danske dækning:

»Kongressen frigiver 'de 28 sider'« Inkl. pdf af siderne.

»Frigivelsen af 'de 28 sider' en strategisk sejr. Nu må vi have en ny undersøgelse.

Den 10. september, 2011, udgav LaRouchePAC en feature-film, »11. september, ti år senere, der undersøger de politiske, økonomiske og overordnede geo-strategiske motiver til angrebene 11/9«. *Må se!*

<https://www.youtube.com/watch?v=quYYA1wtUwc>

Vi henviser til LaRouchePAC's side med udstrakt dokumentation om organisationens årelange kamp for denne sag.

Terror i Nice: »Stop kilden til terrorisme«.

Erklæring fra Jacques Cheminade, leder af det franske Solidarité et Progrès

Paris, 15. juli 2016 – Frankrig er atter blevet ramt af forbryderisk terrorisme.

Og atter udtrykker republikkens præsident, indenrigsminister og premierminister, med alvorsdyb stemme, deres sorg og deres vilje til at bekæmpe terrorisme, uden imidlertid at angribe de sande årsager til dette barbari.

Hovedårsagen er deres medskyldighed, med en politik, der støtter jihadisme som middel til at fremprovokere Bashar al-Assad-regimets fald, en politik, der er udtænkt af USA, UK, Saudi-Arabien, Qatar og Tyrkiet, og som nu vender sig mod os selv.

Hvad er det, der foregår i Nice? Siden 2014 har man vidst, at byen var blevet et rekrutteringscenter for jihadister, der skulle til Syrien. En rapport fra DGSI (Direction Générale de Sécurité Interne) bemærkede endda, at Nice var blevet en »laboratorie-by«, til identificering og håndtering af »radikalisering«.

Det er med base i Nice, at Omar Osman, en fransk-senegalesisk gangster, der konverterede til islam, rekrutterede sin brigade

af 50 til 80 franskmænd, der kæmpede i Syrien med al-Nusra (dvs. al-Qaeda i Syrien), om hvilke vores tidligere udenrigsminister Laurent Fabius i 2012, med upassende entusiasme, erklærede, at de »gjorde et godt stykke arbejde« med at bekæmpe Assad.

Det er også i Nice, at potentielle jihadisters færdsel frem og tilbage i saudiarabiske diplomatattachetasker blev afsløret. Den 7. april sidste år erklærede byens borgmester, Christian Estrosi, i et interview til RTL's radiojournalist, Olivier Mazerolle, at to personer, der stod opført i S-filen over radikaliserede personer, der krævede skærpet overvågning, var kommet ind i Frankrig »i et saudiarabisk følge«, og at »de nød total undtagelse fra inspektion« i Nices internationale lufthavn. Som svar på et spørgsmål fra Mazerolle, om politiet var blevet tvunget til at lade dem passere igennem, sagde Estrosi: »Ja, og jeg ved, at nogle af dem var meget chokeret og lod dette vide, og at de efterfølgende måtte bære konsekvenserne heraf.«

Regeringen kan ikke længere praktisere fodslæb om dette spørgsmål og risikerer således, ligesom Tony Blair, i dag eller i morgen at befinde sig i en situation, hvor de skal stå til regnskab for deres handlinger foran en Chilcot-kommission, eller værre endnu, foran en domstol.

Øjeblikket er kommet til hurtigt at genetablere vore relationer med Bashar al-Assad for at påbegynde en fornyet grundlæggelse og genopbygning af Syrien; til sammen med Rusland i fællesskab at agere for at bekæmpe denne trussel; og til kraftigt at tilskynde USA til at gøre det samme.

Vore politifolk, vort militær, vore folk i reserven og blandt det lægelige personale gav Nice en lektion i solidaritet og borgerånd. Lad os vise os værdige til republikkens værdier og til at vise ofrene behørig respekt ved at standse denne dystre opremsning af angreb og afværge spøgelse af splittelse i vort land, en grasserende radikalisering, der ville kuldkaste vores

dybe, ligevægtige vilje til at leve sammen.

Foto: Folk lægger blomster på Promenade des Anglais i Nice.

Frigivelsen af 'de 28 sider' en strategisk sejr; Nu må vi have en ny undersøgelse

15. juli 2016 – Obamaregeringen ventede til de allersidste timer af Kongressens samling, før den går på seks ugers ferie, med at frigive det let redigerede, 28 sider lange kapitel af den oprindelige rapport fra 2002 over den Fælles Kongresundersøgelse af begivenhederne den 11. september, 2001. På trods af denne timing var frigivelsen en enorm sejr, der nu anbringer hele det Anglo-Saudiske Imperium i direkte skudlinje pga. dets nu dokumenterede rolle i den værste terrorgrusomhed, begået på amerikansk jord. Desuden gør en omhyggelig gennemlæsning af de delvist redigerede 28 sider det ganske klart, at kongresmedlem Thomas Massie (R-Ky.) havde fuldstændig ret, da han sidste år sagde, at de 28 sider tvinger os til fuldstændigt at gentænke alt, hvad der er sket i løbet af de seneste 15 år.

Graden af bevis for det saudiske monarkis involvering i angrebene 11. september går langt ud over det, der hidtil har været offentligt kendt. Snesevis af saudiske regeringsfolk og medlemmer af den kongelige familie var intimt involveret med al-Qaeda, og mange havde direkte forbindelse til selve flykaprerne. Amerikanske tjenester havde beviser for et dybtgående saudisk sponsorskab af al-Qaeda i årevis før angrebene den 11. september, men ethvert forsøg på at slå ned på dette forhold blev undertrykt, og detektiver blev fyret eller forflyttet, hvis de stillede for mange af de rigtige spørgsmål.

Det, der nu er et presserende behov for, er en undersøgelse, fra toppen og ned, der begynder med den anglo-saudiske hånd bag 11. september, men som går langt videre end til disse begivenheder for 15 år siden og undersøger alle de efterfølgende terrorgrusomheder og terrorbegivenheder, såsom invasionerne ind i Irak og Libyen, den igangværende indsats for at fremtvinge et regimeskifte i Assads Syrien, samt meget mere endnu.

Lyndon LaRouche understregede i dag, at vi må bevare dette momentum for en ny undersøgelse, der udforsker dybderne i det anglo-saudiske kompleks. Intet mindre vil være i stand til at rykke terrorpesten op ved rode.

Udgivelsen af de 28 sider, der kommer blot få dage efter **udgivelsen af Chilcot-kommissionens rapport i Britannien**, udgør et **dødbringende, et-to-stød mod hjertet af Det britiske Imperium og dets saudiske partnere.**

Efter udgivelsen af den 28 sider, overbragte kongresmedlem Walter Jones, der anførte i kampen i Kongressen, sin tak og sine lykønskninger til LaRouche-bevægelsen for vores afgørende rolle i at fremtvinge en frigivelse af dokumenterne. Han afgav løfte om at gå videre til næste niveau af undersøgelse og ikke stoppe, før den fulde sandhed er offentliggjort, for åbent tæppe.

Foto: Walter B. Jones (født 1943) er kongresmedlem i USA's Repræsentanternes Hus for North Carolina 3rd kongresdistrikt. Han er medlem af det Republikanske Parti.

USA: Kongressen frigiver de længe hemmeligholdte '28 sider', der peger på saudierne forbindelse til 11. september-angrebene. Inkl. pdf af siderne.

Følgende er citeret fra en historie i RT:
<https://www.rt.com/usa/351327-congress-releases-pages-saudi/>

15. juli 2016 – De længe ventede 28 sider af Den fælles Kongres-undersøgelsesrapport fra 2002 om begivenhederne den 11. september, 2001, er blevet frigivet, og et afsnit peger på, at prominente medlemmer af den saudiarabiske regering var involveret i planlægningen og udførelsen af terrorangrebene.

Hemmeligstemplingen af dokumenterne blev ophævet af Kongressen fredag og frigivet til offentligheden samme dag. Dokumenterne bekræftede mistanken om, at terroristerne, der var involveret i angrebene den 11. september 2001 – og af hvilke de fleste var saudiske statsborgere – efter al sandsynlighed modtog

støtte fra højtplacerede saudiske efterretningsofficerer.

Saudi-Arabien, der er USA's allierede i Mellemøsten, har på det bestemteste benægtet enhver involvering i angrebene og har afvist disse anklager, og de havde tidligere bekæmpet ophævelsen af hemmeligstemplingen af de 28 sider. Nu har piben fået en anden lyd, efter fredagens offentliggørelse af dokumenterne, hvor Riyadh nu officielt hilser rapporten velkommen i det håb, at den vil fjerne mistanken om den saudiske regerings handlinger.

»Siden 2002 har Kommissionen for 11. september og flere regeringskontorer, inklusive CIA og FBI, undersøgt indholdet af de '28 sider' og har bekræftet, at hverken den saudiske regering eller højtplacerede saudiske regeringsfolk, og heller ingen person på vegne af den saudiske regering, har ydet nogen som helst støtte eller tilskyndelse til disse angreb«, sagde Abdullah al-Saud, Saudi-Arabiens ambassadør til USA, i en erklæring, iflg. Reuters.

»Vi håber, at frigivelsen af disse sider én gang for alle vil opklare alle spørgsmål eller mistanker, der måtte hænge i luften, om Saudi-Arabiens handlinger, planer eller mangeårige venskab med USA.«

Vedhæftet dokument: de 28 sider, pdf.

Download (PDF, Unknown)

84 døde i terrorangreb mod Nice.

Frankrig må bryde fuldstændigt med Saudi-Arabien

Fra LaRouche-bevægelsens søsterorganisation i Frankrig, Solidarité & Progrès, har vi modtaget følgende rapport:

Paris, 15. juli 2016 (Nouvelle Solidarité) – 84 døde, 19 sårede i kritisk tilstand og flere end 100 andre sårede; dette er det makabre tabstal for det seneste terrorangreb mod Frankrig, som fandt sted i Nice i går aftes kl. 23, netop, som folk var ved at forlade fyrværkeriet i anledning af den 14. juli, Frankrigs nationaldag. En 31-årig fransk-tunesisk terrorist kørte en lejet, hvid lastbil og dræbte så mange, han kunne, med lastbilen, da han kørte ned ad en 2 km lang strækning af hovedavenuen, La Promenade des Anglais. Ved slutningen af sin dræbende soldetur anvendte han et skydevåben af lav kaliber, før han selv blev skudt ihjel af politiet.

Alt imens ingen endnu har taget ansvaret for dette terrorangreb, afslører et hurtigt blik på miljøet omkring angrebet i Nice et helt miljø, der bidrog til dette angreb. I de seneste fem år er byen Nice blevet ikke alene et centrum for jihadisme i Frankrig, men også for rekruttering af jihadister til især Syrien for at arbejde sammen med al-Nusra-organisationen, dvs. al-Qaeda i Syrien. I centrum for dette netværk står en vis Omar Omsen, en franko-senegalesisk borger, der startede som forbryder og dernæst konverterede til

salafismen og blev en af de vigtigste rekrutterer af jihadister til Syrien. Denne mand stiftede en brigade (katiba) med henved 50 til 80 franskmænd, af hvilke henved 15 er fra Nice, og som i øjeblikket er knyttet til al-Nusra og opererer i Syrien imod Bashar al-Assad!

Men der er også saudiske forbindelser til Nice. I april i år afviste borgmesteren i Nice, Christian Estrosi, fra Sarkozys parti Republikanerne, det faktum, at folk, der stod på politiets S-fil – folk, der er under særlig overvågning pga. islamisk radikaliserings – var kommet ind i landet blandt en saudiarabisk delegation, via Nices internationale lufthavn. I et interview til RTL-radios Olivier Mazerole sagde han: »I august sidste år kom to personer, der stod opført i S-filen, ind i landet uden nogen kontrol ... som deltagere, der rejste med den saudiarabiske konvoj.« Da Mazerole spurgte, om politiet blev tvunget til at gøre det? Svarede Estrosi, »Ja, og jeg ved, at nogle af dem var chokeret og talte om det, og de bar konsekvenserne.«

Er alt dette ikke foruroligende, når man ved, at Frankrig har været en leder i kampen mod Assad og har rekrutteret og uddannet såkaldte »moderate oprørere«; at Frankrig officielt har et særligt partnerskab med Saudi-Arabien, der strækker sig helt til, at man den 6. marts tildelte Æreslegion-medaljen til Prins Salman af Saudi-Arabien, slagteren af Yemen og Syrien; og at Laurent Fabius, Frankrigs tidligere udenrigsminister, den 14. december 2012 jublede over, at »al-Nusra-drengene gjorde et godt job« mod Assad?

Kendsgerningen er den, at, så længe Frankrig ikke afviser sit afskyelige »særlige partnerskab« med Saudi-Arabien og sine tætte forbindelser til Katar og Tyrkiet, vil det franske folk fortsat være gidsler for den jihadistiske terror, som de selv promoverer imod den syriske præsident Bashar al-Assad i Syrien.

Filippinernes præsident angriber UK og USA for terrorisme

9. juli 2016 – Briternes (og især Tonys Blairs) ansvar for krigene i Mellemøsten og Nordafrika og spredningen af terrorisme står afsløret, efter udstedelsen i London af Chilcot-rapporten om Irakkrigen.

I fredags angreb den nye filippinske præsident, Rodrigo Duterte, i sine bemærkninger til en muslimsk organisation, UK og USA for at sprede terrorisme, bemærkninger, der var slående i deres virkning og originalitet.

Associated Press havde hovedtitlen, »Filippinsk præsident beskylder USA og UK for volden i Mellemøsten«. Nyhedstjenesten rapporterede,

»Den nye, filippinske præsident har givet amerikansk intervention skylden for de blodige konflikter i Irak og andre lande i Mellemøsten ... Præsident Rodrigo Duterte fremførte i en tale i fredags, at USA's politik var skyld i terrorangreb på egen jord og sagde, 'Det er ikke Mellemøsten, der eksporterer terrorisme til Amerika; Amerika importerede terrorisme.'«

GAM Nyhedstjeneste i Filippinerne rapporterede, at Duterte sagde,

»De tiltvang sig adgang til Irak og dræbte Saddam. Se på Irak

nu. Se, hvad der skete med Libyen. Se, hvad der skete med Syrien.»

Men en klar reference til Chilcot-rapporten sagde han, at

»Efter en gennemgribende, næsten 10 år lang undersøgelse, viser det sig, at der ikke var noget juridisk grundlag for at erklære krig mod Irak ... det er sådan en unødvendig krig.»

Duterte satte også krisen i Mellemøsten i forbindelse med volden i Mindanao. Duterte og hans forsvarsminister har i øvrigt lovet, at de filippinske bevæbnede styrker aggressivt er gået efter Abu Sayyaf-terrorstyrker, der er »knyttet til ISIS«, i Filippinernes sydlige øer. Det filippinske militær bekræftede torsdag, at mindst ni medlemmer af den Daesh-tilknyttede terroristgruppe blev dræbt og tretten såret af hæren på Solu, mens en soldat blev dræbt.

Foto: Rodrigo Duterte, foto fra juni 2016.

For krig og terrorisme: Erinyerne har først lige taget fat i Blair

9. juli 2016 (Leder) – Angrebet på dem, der, med Tony Blair i spidsen, brugte angrebene 11. september (2001) til at føre illegale aggressionskrige og slippe international terrorisme løs, optrappes.

På en dag, hvor den nye filippinske præsident udfordrede Blair og USA som værende kilderne til terrorismen, og hvor medlemmer af den amerikanske Kongres opfordrede til en mobilisering for at fremtvinge offentliggørelsen af beviserne mod saudierne og

briterne, står Blair ligeledes over for voksende sagsanlæg fra britiske militærfamilier og udsigten til retsforfølgelse.

Avisen *London Telegraph* rapporterede, at den af juridiske kilder havde fået at vide, at Chilcot-kommissionens rapport gav grundlag for juridiske søgsmål om skadeserstatninger mod Blair, anlagt af sårede veteraner fra Irak og af familier til soldater, der døde dér. Den sagde, at foreløbig 29 familier til døde soldater har bedt advokatfirmaet McCue & Partners om at lægge sag an mod Blair »for hver en penny«, og mange andre forventes at følge trop. Firmaet forventer at føre en civil retssag for »myndighedsmisbrug i offentligt hverv«, der viser, at Blair havde

»handlet ud over sine magtbeføjelser, og at skade herved er blevet forårsaget, og at denne skade kunne have været forudsagt.«

Myndighedsmisbrug under udførelse af offentligt hverv giver potentielt mulighed for ubegrænsede skadeserstatninger.

Telegraph fremfører, at Sir John Chilcots undersøgelse fandt, at

»Hr. Blair burde have set de problemer, der resulterede af invasionen i 2003, og kom til at indikere, således også for ham, at denne militæraktion var illegal.«

Den bemærker også, at Blair

»har skabt sig en formue, anslået til 60 millioner pund ... Reg Keys, hvis søn Tom var én af seks soldater i det Kongelige Militærpoliti, der blev dræbt ved Major al-Kabir i 2003, sagde: »Tony Blair har tjent en masse penge på et offentligt hverv, som jeg mener, han misbrugte.«

»Roger Bacon, hvis søn Matt Bacon, en major i Efterretningskorpset, blev dræbt af en vejsidebombe i 2005, sagde: 'Sagsanlægget for myndighedsmisbrug i offentligt hverv

giver os mulighed for at sagsøge ham for ubegrænsede skadeserstatninger. Jeg ønsker, at disse midler indsættes på en fond for genopbygning af Irak. Det ville hjælpe med at kompensere for det, det skete dér.»

BBC offentliggjorde uafhængigt en juridisk ekspertanalyse af spørgsmålet, »Kunne Blair stå over for juridisk sagsanlæg over Irakkrigen?« BBC's juridiske korrespondent Clive Coleman rapporterer, at »aggressionskrig«, den alvorligste krigsforbrydelse, ville være den mest indlysende kriminelle anklage mod Blair. Men, siger Coleman, 1998-Romtraktatens skabelse af den Internationale Forbryderdomstol fjernede retsforfølgelse af aggressionskrige fra nationer, men udskød en aftale om, at den Internationale Forbryderdomstol skulle gøre det, til i hvert fald 2017!

Det er derfor mere sandsynligt, mener Coleman, at Blair i fremtiden kommer til at stå over for retsforfølgelse for »forseelser i offentligt hverv«, for hvilken Chilcot-kommissionen leverer grundlaget. Anklagen om kriminelle handlinger er alvorlig og har en indlysende lighed med »myndighedsmisbrug i offentligt hverv«, for hvilken anklage familierne har til hensigt at sagsøge ham »for hver en penny«.

Vi har nået det springende punkt – Vi må tage lederskab nu!

Hr. LaRouche havde en langt mere fundamental pointe, som han ønskede at fastslå for os i dag, og det er, at, uagtet disse faktorer på kort sigt, så er hele det transatlantiske finansielle system parat til at nedsmelte. Vi ved ikke præcis,

hvornår det vil ske, men vi ved, at det er fuldstændig uundgåeligt, og det afgørende spørgsmål er derfor: hvilken slags planer vil der foreligge; hvilke fornuftige spillere her i USA og Europa vil udvikle en strategi for en erstatning af det nuværende system? Det er håbløst bankerot. Der findes ingen måde, hvorpå denne proces kan løses.

Fuld dansk oversættelse af LPAC Fredags-webcast, 17. juni 2016:

Download (PDF, Unknown)

Storbritannien i totalt oprør over Brexit-afstemning og mordet på Cox

17. juni, 2016 – Brexit-afstemningen den 23. juni, der nu er sat i forbindelse med attentatet på parlamentsmedlemmet for Labour Jo Cox, holder hele Storbritannien i en tilstand af total tumult. Den sidste redelige meningsmåling viser meget tæt løb i Brexit-afstemningen, med 15 -18 procent af vælgerne, som stadig ikke har besluttet sig, og hvoraf de fleste ikke er tilknyttet de to store partier. De britiske myndigheder spiller med kortene meget tæt på kroppen vedrørende mordet på Cox, så det er stadig uklart, hvorvidt det blev udløst af højrefløjsforbindelser til morderen, der også gennem længere tid har lidt af alvorlig mental sygdom.

Alle de britiske nøgleinstitutioner er, ifølge en ledende amerikansk kilde, splittet over Brexit-

afstemningen. Det inkluderer City of London, Club of the Isles (internationalt netværk af britiskkontrollerede virksomheder og banker, -red.) og Monarkiet. Nogle, selv inden for City, argumenterer med, at en Brexit vil befri Storbritannien fra den evigt ekspanderende indtrængning af EU-kommissionens bureaukrati i Bruxelles, mens andre frygter, at tabet af bånd til kontinentet i høj grad vil svække City's position som verdens finanshovedstad. Ifølge kilden er krigen bag scenen brutal. Hvis Cameron taber afstemningen og Storbritannien forlader EU, vil han næsten omgående være ude. Han er desperat og har forskertset muligheden for at gå sammen med Corbyn, der også støtter Storbritanniens forbliven i EU. Hvis Brexit vinder, er det også sandsynligt, at Skotland og Irland i løbet af de næste få år begge vil tage skridt til at forlade det Forenede Kongerige, og rette ind efter kontinental-Europa og EU.

Mordet på parlamentsmedlem Jo Cox passer ind i mønstret med mentalt forstyrrede personer, der fremstilles som noget andet – præcis som Omar Mateen (gerningsmanden ved Orlandoskyderiet, -red.) fejlagtigt portrætteres som en ISIS-agent, snarere end den britisk/saudiske/FBI-agent, som han var. Verdenspressen gav genlyd med historien om, at den mordmistænkte Tommy Mair havde råbt "Britain First", da han dræbte Cox, med reference til en stærkt højreorienteret organisation i UK. Britiske kilder fortalte i dag *EIR*, at der kun var én kilde til den historie – Maria Eagle, en forsvarsminister, der er tilhænger af Blairs politiske ideologi, i Labourpartiets skygge-kabinet (den officielle oppositions skygge-kabinet, -red), som kun få minutter efter mordet tweetede, at Mair havde råbt "Britain First." Hun befandt sig ikke engang på drabsscenen! Hun slettede hurtigt opslaget på Tweeter, men på det tidspunkt var det allerede i alle overskrifter i hele verden.

Jo Cox, mordofret, var en radikal anti-Assad fanatiker, der krævede krig mod Assad. Hun arbejdede med

Obamas kampagne i North Carolina i 2008, men sagde, at Obama (og Cameron) begik en frygtelig fejltagelse ved ikke militært at gennemtvinge regimeskifte i Syrien, og forlangte nye sanktioner mod Rusland for dets handlinger i Syrien.

Foto: Medlem af det britiske parlament for Labour, Jo Cox, myrdet i en alder af 41.

USA: Hvor meget af terroren efter 11. september-angrebene blev fabrikeret af FBI?

15. juni, 2016 – Ifølge AntiMedia (theantimedia.org), var FBI-angivere involveret i 243 af de 508 terrorsager, som FBI har åbnet siden d. 11. september, 2001. Af disse FBI-angivere, hvoraf næsten alle var muslimer, og mange var diagnosticeret mentalt syge, var mange i desperat pengenød og derfor modtagelige for FBI-bestikkelse til at gå med i angivelige terrorhandlinger, som egentlig var 'stingoperationer' (komplicerede, overlagte intriger for at narre 'forbrydere' til at gå i fælden, -red.). I nyhedsartiklen sættes der fokus på sagen om 'De fire fra Newburgh', og den er delvis baseret på en undersøgelse fra 2014, udført af 'Koalitionen til beskyttelse af civile rettigheder', med titlen: "At opfinde terrorister: 'Lawfare' ved brug af forebyggende retsforfølgelse." ('lawfare' er asymmetrisk krigsførelse ved brug af hjemlig eller international lov, -red.)

En af de fire sagsøgte i sagen, James Cromitie, var en tidligere stofmisbruger, der gentagne gange havde afslået

tilbud om penge fra FBI's hemmelige agenter for at deltage i en hemmelig terrorplan. En anden sagsøgt, Laguerre Payan, var diagnosticeret med skizofreni, og en tredje, David Williams, var i desperat pengenød, fordi hans bror behøvede en livreddende levertransplantation.

En anden sag, der involverer Rezawan Ferdous, var et endnu mere åbenlyst tilfælde, hvor FBI udså sig en mentalt syg person. Ferdous led af en alvorlig depression i en sådan grad, at han ikke havde kontrol over sin blærefunktion, men han blev af FBI presset til at gå med i en hemmelig plan om at angribe Capitol-bygningen (kongresbygningen i Washington D.C., -red.)

I endnu et andet tilfælde, der nævnes i dagens historie fra AntiMedia.org, meldte en far fra Boston til FBI, at hans søn lavede opslag på Facebook i ISIS' favør, og FBI trådte til og skaffede drengen våben, hvorefter de arresterede ham. Et andet vigtigt tilfælde var sagen med Sam Osmakac. Osmakac fik våben af FBI, blev styret af en FBI-angiver, forsynet med en bilbombe af FBI og ligeledes med penge til at betale sine rejseomkostninger til det sted, hvor han så sluttelig blev arresteret. En psykiatrisk undersøgelse beordret af retten afslørede, at han led af en skizo-afektiv psykose. Hans FBI-sagsbehandler kaldte ham "et retarderet fjols". Tidligere assisterende direktør hos FBI, Thomas Fuentes, beskrev dette som FBI's "Hold Frygten i Live"-politik, med det formål at sikre fortsat forøgelse af budgetterne. I virkeligheden er det langt værre end blot budget-motivering, som FBI's rolle i mørklægningen af d. 11. september klarest illustrerer.

Den samme profil, hvor FBI skaber terrorisme, hvor den ikke eksisterer, ved hjælp af 'stingoperationer', fremgik af en længere artikel i *New York Times* d. 7. juni, 2016, under overskriften "FBI optrapper brugen af stingoperationer i ISIS-sager." Journalist Eric Lichtblau fra *Times* rapporterede, at to tredjedele af FBI's anklager i terrrorsager er baseret på 'sting', en betydelig stigning over de seneste år. Historien i *Times* nævnte sagen om 'De fire fra Newburgh' og citerede

dommer Colleen McMahon, der i retten erklærede, at "Jeg mener uden skygge af tvivl, at der ikke ville have været nogen forbrydelse her, hvis regeringen ikke havde iværksat, planlagt og bragt den til fuldførelse." En tidligere *New York Times*-artikel fra d. 28. april, 2012, med overskriften "Hemmelige terrorplaner udklækket af FBI", udgjorde en lignende sag, hvor FBI's overlagte fælger skabte terrorisme, der ellers aldrig ville have materialiseret sig.

En anden FBI-stingoperation, der af Glenn Greenwald blev rapporteret i onlineavisen *The Intercept*, blev spydigt beskrevet som "endnu en FBI-sejr over de mentalt syge."

Foto: 'The Newburgh 4': Fra venstre: James Cromitie, David Williams, Laguerre Payen og Onta Williams. (Foto: J.B. Nicholas, Christopher Sadowski Splash News/Newscom)